

153. Jeg kan se paa dine Øjne.

Fra Fyen.

Andante.

1. Jeg kan se paa dine Øj - ne, at du har en Anden kjær;

min sø - - de - ste Ven - in - de! Sig mig dog, hvem det er.

2. Dine sortebrune Øjne
 Og din røde Rosenmund,;
 De har lagt op paa mit Hjerte
 En Byrde saa tung. Folkeviser.

154. Jeg mindes vel et Sted.

(Af „Robert Fulton.“)

H. Rung.

Andante, ma non troppo.

1. Jeg min - des vel et Sted, gid jeg var der i - gjen, der Ti - mer - ne saa

sag - te - lig gled hen, lig sølv - klare Per - ler, der drages paa en Snor, saa

mil - de som to El - skendes Ord. *dim.* *pp*

2. Der legede de Fugle bag Valbirkens Blad,
 Der var jeg saa munter og saa glad,
 Der sprang jeg tidt i Engen og agted ej derpaa,
 Hvad Folk vilde sige, der det saa.

3. Der stod jeg tidt ved Vinduet og bagde høje Trær,
 Og tænkte paa den, jeg har kjær,
 Og naar han da sig nærmed med hurtige Fjed,
 Da glædedes mit Hjerte derved.

4. Der sad vi tidt i Maanskin bag Rosernes Hæk,
 Ved Siden af den rislende Bæk,
 Og veksled mangt et Ord halv i Alvor, i Skjemt,
 Det har nu vel længst han forglemmt.